



Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROČESKOU OBLAST

Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem



TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCÍ dne **26. 9. 2015** a je

VYKONATELNÉ dne **13. 10. 2015**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severočeskou oblast dne **27.10.2015**

Číslo jednací
ČTÚ-110 865/2013-635/III. vyř. - SIK

Ústí nad Labem
8.9.2015

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele **T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 649 49 681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 14800 Praha 4 (dále jen "navrhovatel")**, právně zastoupen: **Marcinka Michal, JUDr., IČO 476 54 414, se sídlem Ladova 389/10, Hejčín, 77900 Olomouc (dále jen "advokát navrhovatele")**, zn. 53770078, se vyhovuje a odpůrce, kterým je [redacted]

[redacted] (dále jen "odpůrce"), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 588,00 Kč za

telefonní čísla 734 842 522 a 734 842 554

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
13.11.2011 — 12.12.2011	588,00	7,00	3.1.2012 — do zaplacení

to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 2105812282/2700, pod variabilním symbolem 9053770078.

II. Části návrhu navrhovatele k uložení povinnosti odpůrce uhradit dlužnou cenu za smluvní pokuty v celkové výši 18 660,00 Kč a příslušenství za

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
13.11.2011 — 12.12.2011	901,00	7,00	3.1.2012 — do zaplacení

Smluvní pokuta	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
	17 759,00	7,00	3.4.2012 — do zaplacení

se nevyhovuje.

jk

III. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 31. 10. 2013 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u čísla uvedeného ve výroku.

V návrhu a předložených důkazech je uvedeno, že poskytovatel služeb elektronických komunikací (dále jen „poskytovatel“) uzavřel s odpůrcem na základě jeho objednávky ze dne 28. 9. 2011 Účastnickou smlouvu o poskytování služeb sítě T-Mobile (dále jen „Účastnická smlouva“) na dobu určitou 3 roky pro číslo 734 842 554 a 20. 9 2011 na dva roky pro číslo 734 842 522. Nedílnou součástí Účastnické smlouvy jsou Všeobecné podmínky společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. (dále jen „Všeobecné podmínky“) a Ceník služeb (dále jen „Ceník“). Podle Účastnické smlouvy a v souladu se Všeobecnými podmínkami se poskytovatel zavázal poskytovat odpůrci služby a ten se zavázal za poskytování těchto služeb řádně platit ceny stanovené v souladu s platnými Ceníky.

Poskytovatel vystavoval odpůrci za poskytnuté služby pravidelná měsíční vyúčtování a zasílal je na adresu, kterou si odpůrce k tomuto účelu zvolil. Jelikož odpůrce nehradil své závazky řádně a včas, vyúčtoval mu poskytovatel v souladu s článkem 8.1 Všeobecných podmínek, který stanoví, že v případě prodlení účastníka s úhradou vyúčtování je oprávněn účtovat smluvní pokuty za podmínek a ve výši uvedené v Ceníku, smluvní pokuty ve výši 150,00 Kč a 1 000,00 Kč, které jsou součástí pravidelných vyúčtování služeb.

Odpůrce v průběhu trvání smluvního vztahu porušoval smluvní podmínky tím, že řádně a včas neplatil vyúčtování služeb, navrhovatel proto dle Všeobecných podmínek ukončil smluvní vztah výpovědí a současně mu vyúčtoval podle článku 8.2 Všeobecných podmínek smluvní pokutu v částce 17 759,00 Kč odpovídající součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání Účastnické smlouvy.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 19 248,00 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou:

- VPST
- Objednávky služeb
- Dlužná Vyúčtování služeb.

K tomuto řízení správní orgán uvádí, že ačkoliv je od 1. 1. 2014 účinný zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle přechodného ustanovení se řídí práva a povinnosti, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 9. 7. 2015 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení a současně jim bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Zásilka byla doručena odpůrci v souladu s příslušnými ustanoveními občanského soudního řádu.

V celém průběhu správního řízení se odpůrce k předmětu správního řízení nevyjádřil, nepředložil žádný důkaz o tom, že uhradil vyčíslené dlužné ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací, ač byl ze strany navrhovatele o jejich úhradu upomenut

Možnosti seznámení se spisem odpůrce nevyužil, nárok na náhradu nákladů řízení neuplatnil.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že dluh specifikovaný v části I. výroku tohoto rozhodnutí skutečně vznikl, je nesporný a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Návrh byl v této části podán důvodně, proto rozhodl správní orgán tak, jak uvedl ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Ohledně úroků z prodlení je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

K nároku navrhovatele na úhradu vyúčtované smluvní pokuty ve výši 18 660,00 Kč správní orgán sděluje následující:

Navrhovatel se na odpůrci domáhá uhrazení smluvní pokuty s odkazem na své Všeobecné obchodní podmínky (dále také jen „VP“) a Ceník služeb (Ceník Speciální nabídky) platné a účinné v době uzavření smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, jež jsou nedílnou součástí uzavřené smlouvy.

Smluvní pokuta je způsobem zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění smluvních povinností. Podle § 544 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), platí, že sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit. V tomto směru nesmí smluvní projev zanechat pochybnosti. Z uvedeného důvodu musí být pro určení výše smluvní pokuty již ze smluvního ujednání zjistitelná buď jednorázová částka, nebo částka opakující se po určitou dobu a tvořící v součtu výslednou smluvní pokutu. Smluvní pokutu lze podle § 544 odst. 2 občanského zákoníku sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení.

Vzhledem k tomu, že účastníky smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací byli na jedné straně dodavatel (poskytovatel) a na druhé straně spotřebitel, nahlíží se na tuto smlouvu jako na smlouvu spotřebitelskou, jež je upravena v ustanovení § 51a a násl. občanského zákoníku. Základním rysem těchto smluv je nerovné postavení účastníků smluvního vztahu spočívající hlavně v tom, že dodavatel při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti, což u spotřebitele nelze říci, a proto takovéto smluvní vztahy snesou přísnější právní ochranu ve prospěch spotřebitele jako slabší smluvní strany. Touto přísnější právní ochranou je myšleno například ustanovení § 56 odst. 1 občanského zákoníku, které jasně stanoví, že spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavky dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.

Vztah mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a spotřebitelem je založen na principu důvěry spotřebitelů v poctivé jednání poskytovatele služeb elektronických komunikací. Koresponduje s tím také zákon o elektronických komunikacích, který stanoví taxativně náležitosti smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací. Náležitosti uvedené v § 63 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích mají být součástí smlouvy, nikoliv ve VP, na které smlouva odkazuje. K tomuto závěru vede opět aplikace principu důvěry spotřebitele v poctivé jednání navrhovatele a nutná ochrana spotřebitele jako slabší strany.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené konstatuje, že tím, že navrhovatel ujednání o smluvní pokutě skryl do VP, se zpronevěřil zásadě poctivého obchodního styku a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu s ohledem na postavení spotřebitele jako slabší smluvní strany, která nemá možnost ovlivnit, která ujednání budou ve smlouvě a která budou obsažena ve Všeobecných obchodních podmínkách nebo Ceníku služeb.

K výše uvedenému správní orgán odkazuje na náleznost I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013, ve kterém se Ústavní soud v čl. 33 vyjádřil, „že v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na niž spotřebitel připojuje svůj podpis)“. Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla zařazena nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (tj. pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. Dle názoru Ústavního soudu má být text spotřebitelské smlouvy (zejména formulářové) dostatečně čitelný a srozumitelný pro průměrného spotřebitele, musí být přehledný, logicky uspořádaný, psaný dostatečně velkým písmem a důležitá ujednání se nesmějí nacházet v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného. Ujednáním, které této vyřčené zásadě odporují, nemůže být přiznána právní ochrana.

Vzhledem k tomu, že ujednání o smluvní pokutě uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem není obsaženo ve smlouvě samotné, nýbrž ve Všeobecných obchodních podmínkách nebo Ceníku služeb (Ceníku Speciální nabídky) navrhovatele, rozhodl správní orgán tak, jak uvedl ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek.

Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 770,00 Kč.

Dále pak uplatnil náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to v celkové výši 3 120,00 Kč včetně DPH (sazba DPH byla požadována ve výši platné v době podání návrhu). Z toho činí 2 400,00 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu na zahájení řízení — 2x 1 000,00 Kč + 2x 200,00 Kč DPH) a 720,00 Kč za náhradu hotových výdajů ve výši (2x 300,00 Kč + 2x 60,00 Kč DPH).

V souvislosti se změnou DPH podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, na 21 % upravil správní orgán navrhovatelí náklady řízení za právní zastoupení na částku ve výši 3 146,00 Kč, včetně DPH 21 %, a to za 2x 1 000,00 Kč + 2x 210,00 Kč DPH) a 726,00 Kč za náhradu hotových výdajů ve výši (2x 300,00 Kč + 2x 63,00 Kč DPH).

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel nebyl v řízení úspěšnější, nebyly mu přiznány žádné náklady řízení. Odpůrce náhradu nákladů nepožadoval. Správní orgán na základě výše uvedeného rozhodl o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve III. výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Kateřina Slivová v. r.
odborný referent

Otisk úředního razítka

Za správnost: Kateřina Slivová, 27. 10. 2015

Vypraveno dne: 8. 9. 2015